Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8496
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

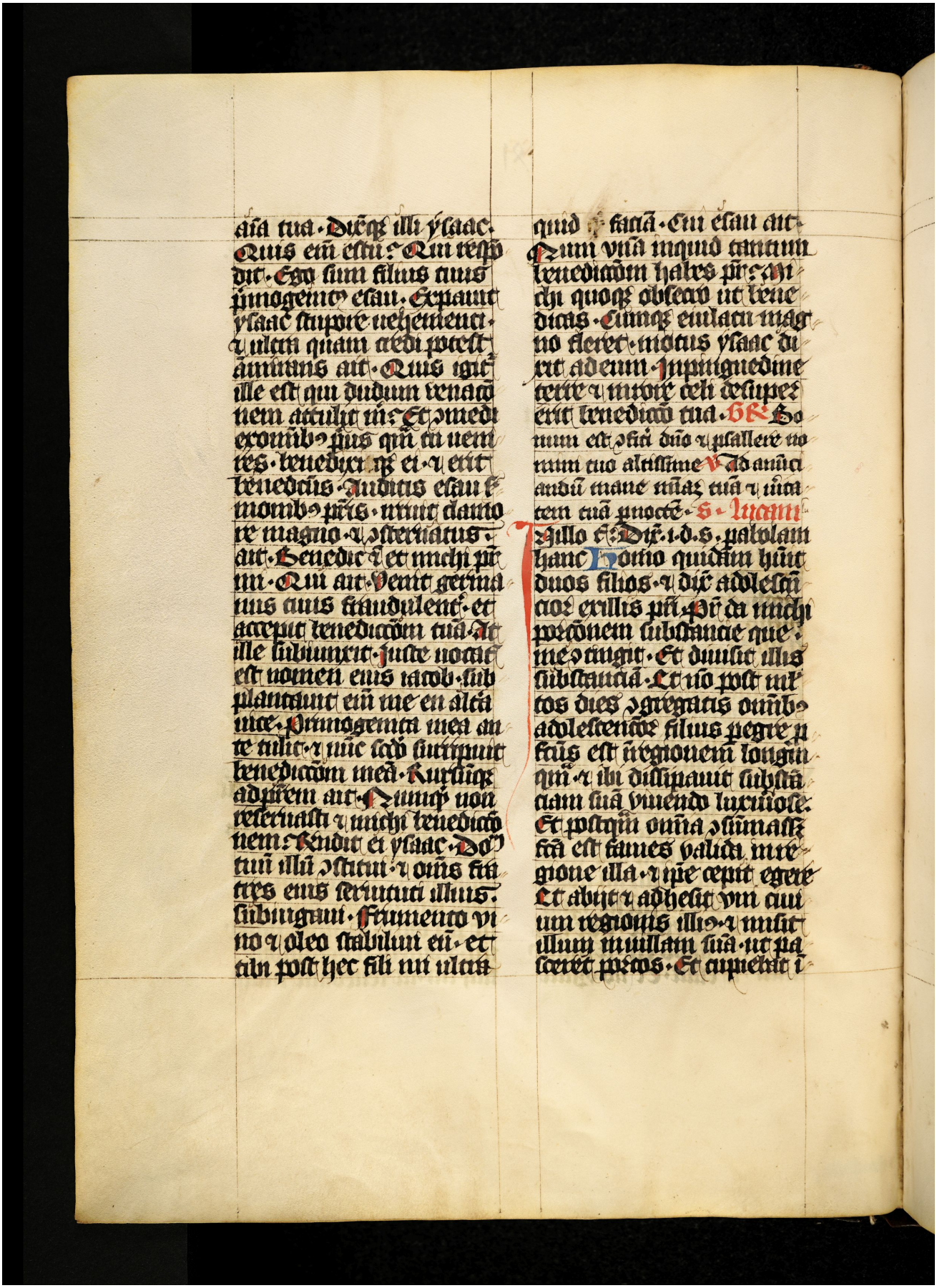

aiā tua. Dixitq; illi ysaac.
Quis ergo es tu? Qui respon
dit. Ego sum filius tuus
primogenitus esau. Expauit
ysaac stupore nehemenci.
et ultra quam credi potest
admirans ait. Quis igit
ille est qui dudum venatō
nem attulit mihi? Et comedi
eromnibus prius quām tu ueni
res benedixi eis. et erit
benedictus. Audito esau
momb. pris. ut audit clamo
re magno et exterritus.
ait. Benedic et mihi pri
mum. Qui ait. Venit germa
nus tuus fraudulenter. et
accepit benedictōm tuā. At
ille subiunxit. Iuste uocat
est nomen eius iacob. sub
plantauit enim me en alter
ā me. Primogenita mea au
ferens. et nūc secō suripuit
benedictōm meā. Rursusq;
adiecit ait. Numq; non
reservasti et mihi benedictō
nem? Respondit ei ysaac. Do
minū illū constitui et omnis fra
tres eius seruituti illius
subiugauī. Frumento vi
no et oleo stabilui eū. et
tibi post hec fili mi ultra
quid faciā. Cui esau ait.
Num vna tantum
benedictōm habes pri? mi
chi quoq; obsecro ut bene
dicas. Cumq; eiulatu magno
fleret. motus ysaac di
xit ad eum. In pinguedine
terre et in rore celi desuper
erit benedictō tua. BR. Do
minus est. Alia dño et psallite no
mini tuo altissime. V. Ad annū
nciandū mane misericordiā tuā et fidē
tem tuā per noctē. S. Iucundum
Illo t. Dix. i. d. s. parabolam
hanc. Homo quidam habe
bat duos filios. et dix adolescē
tior ex illis pri. Pri da mihi
portionem substantiae que
me contingit. Et diuisit illis
substantiā. Et post mul
tos dies congregatis omni
bus adolescentior filius peregre p
fectus est in regionem longin
quā. et ibi dissipauit substā
tiam suā viuendo luxuriose.
Et postquā omnia consumasset
facta est fames valida in re
gione illa. et ipse cepit egere
Et abiit et adhesit vni ciui
um regionis illius. et misit
illum in villam suā. ut pa
scere porcos. Et cupiebat i